

یک‌شنبه ۷ اردیبهشت ۱۳۹۹/۲۰ رمضان ۱۴۴۱/۲۶ آپریل ۲۰۲۰

کرونا و فرهنگ جدید زندگی

افزایش تولیدات فرهنگی با محتوای ناامیدی

می‌شود. یعنی فرهنگی که هنرمندان و نویسندگان و اهالی فرهنگ احساسات و افکار و عواطفشان را از طریق آنها به اشتراک می‌گذارند.

به نظر می‌رسد پس از کرونا در حوزه سیاست در کوتاه مدت جریان‌های ملی گرایانه، محافظه کارانه، دست راستی و حتی پوپولیستی رشد خواهند داشت. البته قدرت گرفتن این جریان‌ها آن چنان نخواهد بود که عرصه سیاست در کل جهان را تغییر دهددر حوزه فرهنگ به معنی خاص حدس من این است که تا یک دوره کوتاه مدت چهار پنج ساله آثار فرهنگی و هنری با محتوای مرگ، فاجعه و ناامیدی بیشتر تولید شوند. البته به شرط اینکه متغیر جدیدی وارد نشود و کمابیش شرایط همین گونه باقی بماند. یکی از دلایلی که فکر می‌کنم خلق آثار با این موضوعات در دوران پساکرونا بیشتر می‌شود این است که بویژه در جوامع بسته که به دلیل خط قرمزها نمی‌توان به راحتی حرف زد، هنرمندان سعی می‌کنند آژارشان را در شرایط استثنایی مطرح کنند و در شرایط استثنایی به خلق تولیدات و احساسات و اندیشه‌شان بپردازند و این راهی است برای گذشتن از خط قرمزها. بر این اساس طبیعی است که تولیدات فرهنگی در عصر پساکرونا در آن دسته از جوامعی که حاکمیت ایدئولوژیک دارند شرایط استثنایی را زمینه کار قرار می‌دهند و احساس و افکارشان را تجسم می‌بخشند.البته این روند برای آن بخش از تولیدات هنری و ادبی است که احتیاج به مجوز دولتی دارند. آن بخشی که این محدودیت را ندارند احتمال دغدغه سانسور را ندارند و نیازى ندارند الزاماً در زمینه و فضای شرایط استثنایی حرفشان را بزنند پس فرصت بیشتری دارند تا مرگ و فاجعه و ناامیدی و تغییر در تعاملات انسانی از پنجره‌های جدید بنگرند و احتمالاً خلاقیت بیشتری در آثارشان وجود خواهد داشت.

اشاره شد که کرونا، مناسک و دین مناسکی را نیز به چالش کشیده است. عقلای قوم دستور به تعطیلی نماز جمعه و بستن زیارتگاه‌ها دادند، هرچند که بسیاری از مناسک‌ها (چه مسلمانان، چه مسیحیان و چه یهودیان) با آن به مخالفت پرداخته و تلاش کردند تا با اعلامی مانند لیس زدن ضریح، حضور بدون پروتکل بهداشتی در زیارتگاه‌ها و معابد و... پایبند به مناسک باشند و سویه نجات را در مناسک بچینند. نظر شما در این باره چیست؟ آیا جهان پساکرونا شاهد یک اصلاح در فرهنگ دینی خواهد بود؟ آیا معرفت دینی جدیدی شکل خواهد گرفت؟

برخلاف بسیاری از تحلیل‌های ارائه شده به نظر من در ایران اصلاح و تغییرات ساختاری و بنیادی چندانی رخ نخواهد داد. من با این دسته از تحلیل‌ها متخالفم که پیامدهای کرونا را مانند پیامدهای طاعون و وبا در اروپا می‌دانند که در قرن ۱۳ و ۱۵ رخ داد و باعث شکل‌گیری عصر روشنگری در قرون ۱۶ و ۱۷ شد.

دلایل این است که مردم ایران پیش از کرونا هم ارتدوکس و خشک مذهب نبوده و گرایش افراطی گری در دین شیعه و در ایران غالب نیست. به جز اقلیت ۵ یا ۶ درصدی از دینداران که رفتارشان را در مواجهه با تعطیلی زیارتگاه‌ها و امکان مقدس دیدیم. می‌توان گفت که بسیاری بر اساس منطق سنگ مفت گنجشک هم مفت، خود را ملتزم به آموزه‌های دینی می‌دانند. این اکثریت بعد از کرونا نیز همان سبک دینداری‌شان را ادامه خواهد دادند، اما در صورتی که دولت کمی تساهل و تسامح بیشتری به خرج خواهد داد. بویژه در برخی آداب و رسوم و آداب و تجمعات مذهبی مثل

نظام بهرامی کمیل اعتقاد دارد که پس از کرونا برای مدتی جریان‌های ملی‌گرایانه، محافظه‌کارانه و پوپولیستی در سطح جهان رشد خواهد کرد. تولیدات فرهنگی نیز عموماً با محتوای مرگ و ناامیدی خواهند بود.

کرونا به عنوان یک کنشگر فعلاً در وجوه مختلفی از نظام‌های معنایی کلان‌روایت‌های فرهنگ، سیاست، جامعه و اقتصاد تأثیر گذاشته است. این کنشگر حداقل به صورت موقت وجوهی از کلان روایت‌های ذهنی و ایدئولوژیک افراد را شکست. بسیاری ولو به صورت موقت با این کنشگر کنار آمده و آن را مرحله‌ای گذرا می‌دانند و بسیاری دیگر نیز در مقابل آن مقاومت کرده و می‌کنند. پاندومی کرونا باعث شده تا بیشتر جوامع و فرهنگ‌ها با این مساله درگیر باشند. کرونا در هنگامه شیوع تصاویر هولناکی را بر جای گذاشت و هنوز هم می‌گذارد. از عدم امکان سوگواری برای از دست رفتگان، تا برخی راهزنی‌ها در خرید تجهیزات پزشکی (چه توسط دولت‌ها و چه توسط مردم) و... یا این تصاویر سپهر نشانه‌ای تازه‌ای را در عرصه فرهنگ تولید خواهد کرد؟ پاسخ به این سوال شاید ما را به مختصات فرهنگی در عصر پساکرونا هم رهنمون کند. متفکران مهمی چون ژرژک، کلاین، چامسکی و... درباره عصر پساکرونا صحبت کرده‌اند و این نشان می‌دهد که تأثیر این ویروس خاص بوده و باید درباره آن اندیشه‌ورزی کرد. در گفت‌وگو با نظام بهرامی کمیل به بررسی زندگی جدید و فرهنگ در جهان پساکرونا نشستیم. بهرامی کمیل دارای مدرک دکتری جامعه شناسی سیاسی از دانشگاه علامه طباطبایی است. «گوشه شناسی روشنفکران ایرانی»، «نظریه رسانه‌ها: جامعه شناسی ارتباطات»، «نام باوری: باور به قدرت جادویی نام‌ها»، «بازخوانی امنیت در فرهنگ با تمرکز بر رسانه‌های اجتماعی»، «پیش‌ها و نظریه‌های جامعه شناسی»، «بررسی نسبت فرهنگ با تغییرات جمعیتی»، «اقتصاد مقاومتی در ایران»، «فرهنگ، جامعه و خودبندی‌ای و... از دیگر کتاب‌های منتشر شده این جامعه شناس معاصر است.

کرونا بسیاری از کلان روایت‌های ایران را به بازی گرفت. از اقتصاد گرفته تا مناسک دینی و کنش‌های اخلاقی و اجتماعی. به نحوی که جامعه را به یک آنومی کشاند. هرچند می‌توان گفت که این آنومی بیشتر بر آن سربوش گذاشته می‌شد اما اکنون که کرونا پای دو گانه «مرگ» و «زندگی» را به میان کشید، دیگر پرده‌ها برافاد. نظر شما در این باره چیست؟ کرونا خود باعث آنومی شد یا آنومی را عیان کرد و شدت بخشید؟

کلیت جواب من این است که در دوران پساکرونا اتفاق ساختاری عظیم، بزرگ و یا خارق العاده و به بیان آنومی شدیدی رخ نخواهد داد. بویژه در حوزه اقتصاد من بعید می‌دانم تغییرات ساختاری در روابط بین کشورها و ساختار اقتصادی تولید جهانی شاهد باشیم. اما در حوزه سیاست و کمی بیشتر در حوزه فرهنگ تغییراتی را شاهد خواهیم بود.

به نظر می‌رسد در حوزه سیاست در کوتاه مدت جریان‌های ملی گرایانه، محافظه کارانه، دست راستی و حتی پوپولیستی رشد خواهند داشت. البته قدرت گرفتن این جریان‌ها آن چنان نخواهد بود که عرصه سیاست در کل جهان را تغییر دهد، اما به هر حال این جریان‌ها مقداری تقویت می‌شوند. از نظر من این وضعیت احتمالاً با مشخص شدن عملکرد شک و شبهه برانگیز چین تقویت می‌شود، چرا که کشورهای دیگر و مردم آنها به دلیل کرشید، جان و مالشان در معرض خطر قرار گرفته و آسیب دیده اند و این باعث می‌شود تا آنها مقداری علیه روندهای جهانی شدن بدون حساب و کتاب موضع گیری کنند و نسبت به چشم پوشی شرکت‌های بین المللی از خطاهای دولتها به دلیل منافع خودشان حساس شوند. بنابراین جریان‌های ملی گرایانه و پوپولیستی که در شرایط احساسی توانایی بیشتری دارند رشد خواهند داشت.

این میان وضعیت فرهنگ چه خواهد بود؟

در این حوزه فرهنگ این تغییرات بیشتر از دو حوزه قبل است. من برای توضیح این تأثیرات باید ابتدا فرهنگ را به دو بخش تقسیم کنم. نخست تعریف عام از فرهنگ است که شامل آداب و رسوم و ارزشها و هنجارها و... می‌شود و دیگری فرهنگ به معنی خاص یعنی آن چیزی که کالاهای فرهنگی مثل کتاب بویژه رمان، موسیقی، فیلم، هنرهای تجسمی، و هنرهای نمایشی و را شامل را به مردم عرضه کنند.

در این هفته همانند هفته های گذشته موزه های کشور تور مجازی برگزار کردند تورهایی که توسط کارشناسان موزه داری برگزار میشد اما هر موزه ای به فراخور سلیقه خودش از فضای شبکه های مجازی استفاده کرد. موزه داران هم در نشست های مجازی شرکت میکردند و سعی داشتند تا راهپایی برای جذب مخاطب پیدا کنند.

در این میان نشست‌نم در حضور معاون میراث وزارت میراث فرهنگی و معاون سازمان فناوری اطلاعات وزارت ارتباطات برگزار شد که در آن محور اجرایی برنامه ای به صورت آنلاین در ۲۴ روز ماه رمضان می داد. در این برنامه قرار است تا یک گروه فیلمبرداری به پایگاههای میراث جهانی در کشور برود و پخش زنده برای مردم داشته باشد. این برنامه به صورت رایگان برای میراث جهانی ایران تهیه می شود و یا هر نوع اینترنتی در کشور قابل مشاهده است. این هفته همچنین خبر رسید که قرار در آینده نزدیک هزوه های کشور به اینترنت رایگان مجهز شوند اکنون برای ۷ موزه

روزنامه صبح ایران

البته برخی از این مباحث نکات خوبی دارد و منکرش نمی‌شوم.

اما برجسته کردن این تحلیل‌ها دو آسیب دارد: نخست اینکه اکثر این تحلیل‌ها پیشگویانه است و در آنها مدام از افول و انحطاط نئولیبرالیسم، آمریکا، سقوط ترامپ، سقوط سرمایه داری غرب و... صحبت شده است. در اصل این تحلیل‌ها ریشه در همان نظریه معروف انحطاط غرب دارند که توسط اوسالد اشپنگل ارائه شد و در دهه چهل و پنجاه خورشیدی عده‌ای از روشنفکران ایرانی مانند فریدی و شاگردانش و جلال و شادمان و شایگان و نصر و... خیلی آن را جدی گرفته بودند. اگر این تاریخ این تحلیل‌ها دقت کنیم متوجه خواهیم شد که آنها از بیش از ۱۰۰ سال پیش تا به امروز دارند مدام این ایده و این پیشگویی را تکرار می‌کنند. در برهه‌ای می‌گفتند که سرمایه داری به زودی نابود می‌شود. برهه‌ای دیگر سخن از این می‌گفتند که سرمایه داری به مرحله صنعتی رفته و سرمایه داری صنعتی آخرین مرحله است و پس از آن نابود می‌شود. بعد این ایده مطرح شد که سرمایه داری تجاری آخرین مرحله است و بعد پای سرمایه داری مالی را به میان کشیدند و بعد گفتند سرمایه داری جهانی یا همان امپریالیسم آخرین برگ سرمایه داری برای ادامه حیاتش هست در ادامه دیدند که این سرمایه داری لعنتی نابود نشد، بحث سرمایه داری گلخانه‌ای را پیش کشیدند و بعد گفتند که ما وارد سرمایه داری قلماری شدیم و دیگر این آخرین مرحله است.

این روزها نیز ناثومی کلاین درباره کرونا و سرمایه داری یادداشتی نوشته و ادعا کرده این ویروس «سرمایه داری فاجعه» را به ما نشان داد و ما اکنون در این مرحله هستیم و این یکی دیگر آخرین مرحله سرمایه داری است. سخن من این است که ما باید این سنخ از پیشگویی‌ها را کنار بگذاریم. در این یک قرن و نیم مشخص شده است خواب‌هایی که چپ‌ها مدام برای جهان می‌بینند، تعبیر پیدا نمی‌کند و سرمایه داری تا زمانی که حداقلی‌هایی از لیبرالیسم و آزادی را به رسمیت بشمارند می‌تواند خود را اصلاح و بازآفرینی کند. من با این دسته از تحلیل‌ها متخالفم که پیامدهای کرونا را مانند پیامدهای طاعون و وبا در اروپا می‌دانند که در قرون ۱۳ و ۱۵ رخ داد و باعث شکل‌گیری عصر روشنگری در قرون ۱۶ و ۱۷ شددومین آسیب این تحلیل‌ها که اتفاق از نخستین آسیب بسیار مهم‌تر است این است که؛ این دوستان و این بزرگان که تحلیل‌های چپ‌های غربی را در شیوبر می‌گذارند توجه نمی‌کنند که آن اساتید تحلیل‌هایشان را بر اساس اولویت و شرایط جهان غرب ارائه می‌دهند، در صورتی که ممکن است اولویت جوامع دیگر چیزهای متفاوتی باشد. اولویت بسیاری از کشورهای آفریقایی سیر کردن شکم و تهیه آب آشامیدنی سالم است نه نئولیبرالیسم و آسیب‌های آن.

به همین ترتیب آیا می‌توان گفت که اولویت کشورهایی مانند کره شمالی، ترکمنستان، افغانستان، عربستان یا برمه بحث نئولیبرالیسم است؟ هنوز دموکراسی و ابتدایی‌ترین حقوق شهروندی در این کشورها به رسمیت شناخته نشده، پس چطور می‌توان درباره نئولیبرالیسم در این کشورها صحبت کرد؟ مشکل اصلی آنها دموکراسی و حقوق بشر است نه نئولیبرالیسم.

بنابراین به نظر من تأکید بر نئولیبرالیسم و آسیب‌های آن در جوامع توسعه نیافته آدرس غلط دادن است و اتفاقاً خود اندیشمندان بزرگ چپ هم به این نکته توجه دارند. یادم هست که از هابرماس در ایران و چامسکی (به گمانم در مصاحبه با یک رسانه چینی) پرسیده بودند که در رابطه با نقض حقوق شهروندی در آمریکا شما چه انتقادی دارید؟ هر دو این اندیشمندان پاسخ دادند که ما انتقاد از آمریکا را در خود آمریکا مطرح می‌کنیم. شما در امریکا خودتان مشکلات عدیده‌ای دارید و بهتر است که به آنها بپردازید و بحث‌های ما در نقد آمریکا برای شما کارایی ندارد. اما متأسفانه کسانی که محو در اندیشه‌های چپ جهانی هستند، توجهی به این نکته مهم ندارند. حاضرند صدتا نقد و تحلیل درباره خیابان وال استریت و شانزه لیزه و سیاست‌های بانک جهانی منتشر کنند اما دو تحلیل در مورد خیابان انقلاب یا مؤسسات اعتباری وطنی ندارند. می‌دانم وارد ناراحت نشون اما رفتار آنها با عملکرد حزب توده که تحلیل‌های لنین و کائوتسکی و پلخاند و دستورات مسکو را قرقره می‌کردند چندان تفاوتی ندارد.

اند. در این بین در جلسات مربوط به ضر و زیان بخشهای مختلف وزارت میراث فرهنگی کمتر درباره آنها بحث می‌شود. در این هفته خبرهای دیگر مربوط به برگزاری نشست خبری معاون میراث فرهنگی کشور، از به توقیف افتادن اجلاس میراث جهانی یونسکو تا اطلاع ثانوی خبر داد و گفت که قرار بوده تا پرونده میراث جهانی و صنعتی کریدور راه آهن در این اجلاس از سوی ایران مطرح شود.

در این نشست همچنین اعلام شد که پرونده جشن سده با همکاری تاجیکستان پرونده بلدا به صورت ملی پرونده خوشنویسی نیز به صورت ملی از جمله پرونده ای هستند که امسال به یونسکو برای بررسی در اجلاس میراث ناملموس فرستاده شده اند. در این هفته از کاخ سعد آباد نیز خبر رسیده بود که دیوار چینه ای آن فرو ریخته است این دیوار در پی رطوبت ناشی از باران ریزش کرده است معاون میراث فرهنگی در بازدید از آن اعلام کرده که به زودی مرمت خواهد شد.

شماره ۲۹۴۹

اخبار

هادی میرزایی مطرح کرد؛

قرار نیست از درآمد اجاره بناهای تاریخی برای صنایع دستی هزینه کنیم

مدیرعامل صندوق توسعه صنایع دستی و احیای بناهای تاریخی گفت: نمی توانیم از محل درآمد اجاره و یا واگذاری بناهای تاریخی برای مأموریت جدید این صندوق در حوزه صنایع دستی هزینه کنیم. این تخلف است.

هادی میرزایی مدیرعامل صندوق توسعه صنایع دستی و فرش دستباف و احیا و بهره‌برداری از بناهای تاریخی به خبرگزاری مهر گفت: در کنار دغدغه‌ها و مشغله‌های دولت، بالاخره لحاظ‌کردن مصوبه تغییر اساسنامه صندوق گام بلندی بود که انجام شد و اساسنامه در کمیسیون اجتماعی دولت تصویب شد و به هیأت وزیران ارجاع شد. درباره ماهیت حقوقی صندوق و مرجع تصمیم‌سازی آن ابهاماتی وجود داشت. دلایل برای معاونت حقوقی مطرح و قرار شد ماهیت صندوق تغییری نکند. این‌صندوق یک‌مؤسسه غیرانتفاعی وابسته به وزارت میراث فرهنگی است و مقرر شده در حوزه صنایع دستی و فرش نیز فعالیت کند.

وی افزود: این‌که بخواهیم برای یک‌وزارتخانه و برای یک‌موضوع فعالیت‌ها را برون‌سپاری کنیم و مؤسسات دیگر و وابسته ایجاد کنیم درست نیست. اکنون در دولت برای ما مأموریتی یک دستگاه‌هایی ایجاد کرده‌ایم اتفاقاً یکی از گام‌های بلندی که مجلس در اصلاح اساسنامه داشت این بود که با توجه به مأموریت برون‌سپاری فعالیت‌های اجرایی میراث به مجموعه‌های وابسته خود، رِیال این‌مأموریت را به مأموریت‌های صندوق اضافه کرد. به‌جای این‌که سازمان و یا دستگاه دیگری تشکیل دهد تا این مأموریت را انجام دهد.

مدیرعامل صندوق توسعه صنایع دستی در ادامه گفت: در قانون حمایت از هنرمندان و استادکاران بحث حمایت از تولید و توسعه و ترویج صنایع دستی را داریم. یک نگاه هست و آن هم این‌که برخی تصور می‌کنند وقتی دولت در حوزه صنایع دستی وارد شد، یعنی باید تولید و خرید صنایع دستی را انجام دهد درحالی‌که این درست نیست و خرید تضمینی یک‌سیاست شکست‌خورده است. میرزایی گفت: ما قرار است تسهیل‌گر، آموزش‌دهنده و ترویج‌گر باشیم و اگر تولید کننده‌ای بلد نیست، سبزل بازاییی آن را برای او ایجاد و از ظرفیت استارت‌آپ‌ها نیز حمایت کنیم تا توسعه پیدا کنند. این‌وزارتخانه نمی‌تواند کار اجرایی کند. پس باید مؤسسات وابسته به آن این‌کارها را انجام دهند. در این‌مأموریت به‌جای اینکه دولت ساختار موازی ایجاد کند، به مأموریت‌های صندوق وظیفه‌ای را افزوده است.

میرزایی درباره این‌که آیا قرار است از محل درآمد اجاره بناهای تاریخی به بخش صنایع دستی و فرش نیز کمک کرد یا خیر گفت: مأموریت‌ها در حوزه بناهای تاریخی شفاف است. ما کد بودجه‌ای داریم که نوع مصرف آن هم مشخص است و کسی نمی‌تواند بگوید که بودجه آن در جای دیگری هزینه شده است. که اگر این‌اتفاق هم بیفتد تخلف محرز است. هیچ‌سنگاه‌یی حق ندارد منابعی را از بخشی جابه‌جا و در جای دیگری هزینه کند مگر با نظر قانون‌گذار. این‌که تصور شود با اضافه شدن مأموریتی می‌توان منابع را به خواست خودمان جابه‌جا کنیم درست نیست.

شکل‌گیری خاورمیانه جدید چگونه ممکن شد؟

دهمین چاپ کتاب «صلحی که همه صلح‌ها را به باد داد» نوشته دیوید فرامکین توسط نشر ماهی منتشر شد. نویسنده در این کتاب شکل‌گیری خاورمیانه جدید پس از سقوط امپراتوری عثمانی را بررسی می‌کند.

نشر ماهی دهمین چاپ کتاب «صلحی که همه‌ی صلح‌ها را بر باد داد: فروپاشی امپراتوری عثمانی و شکل‌گیری خاورمیانه‌ی معاصر» نوشته دیوید فرامکین و ترجمه حسن افشار را با شمارگان ۱۲۵۰ نسخه، ۶۱۴ صفحه و بهای ۸۸ هزار تومان منتشر کرد. چاپ نخست این کتاب زمستان سال ۹۵ منتشر شده بود. چاپ‌های هشتم و نهم این کتاب نیز سال گذشته (۱۳۹۸) به ترتیب به بهای ۸۵ و ۸۸ هزار تومان در دسترس مخاطبان قرار گرفتند.

فرامکین، حقوق دان و مورخی است که به صورت تخصصی در حوزه خاورمیانه فعالیت دارد و در دانشگاه روابط بین الملل تدریس می‌کند. او برای این کتاب نامزد جایزه National Book Critics Circle و همچنین پولیتزر شد. کتاب در زبان اصلی در سال ۱۹۸۹ منتشر شده است. فرامکین در این اثر به شرح و تحلیل رویدادهایی که منجر به تجزیه امپراتوری عثمانی در هنگامه جنگ جهانی اول می‌پردازد و در نتیجه همین تجزیه بود که تغییرات وسیع در خاورمیانه ایجاد شد. فرامکین معتقد است این تغییرات به جنگ جهانی جدیدی منجر شد که همچنان ادامه دارد. نویسنده در این کتاب تنها به نقش اروپا در خاورمیانه نمی‌پردازد، بلکه تأثیر این دگرگونی در خود اروپا را نیز مورد بررسی قرار می‌دهد. گاه خواننده را با خود به دل بیابان‌های شبه‌جزیره‌ی عربستان می‌برد و با ماجراجویی‌های لارنس همگام می‌کند و گاه از اختلافات و مناقشات دولتمردان اروپایی در پایتخت‌هایشان پرده می‌برد، برای مثال می‌توان تاریخی را که این کتاب بدان پرداخته سفر پیدایش قرن بیستم و خاورمیانه‌ی امروزی دانست. «صلحی که همه‌ی صلح‌ها را بر باد داد» از سوی بسیاری از منتقدان تحسین شده است. ریچارد هولبروک نوشته‌است: «هیچ سیاست‌مداری بدون دانستن پیشینه منطقه خاورمیانه نمی‌تواند آن را به درستی بشناسد و از میان کتاب‌های زیادی که در مورد این منطقه نوشته شده‌است، هیچ‌کدام به پای حماسه تأثیرگذار فرامکین، نمی‌رسد.» ویلیام راجر لوئیس در مرور کتابی که برای نیویورک تایمز نوشت، کتاب فرامکین را عالی خواند.کتاب ۱۲ بخش و ۶۱ فصل دارد. عناوین و سرفصل‌های بخش‌های کتاب به ترتیب از این قرار است: «در چهارراه تاریخ»، «کیچنر: نگاه به آینده»، «بریتانیا در باتلاق خاورمیانه»، «برانداری»، «تفتیق در حضیض اقبال»، «دنیاهای تازه و ارض‌های موعود»، «حمله به خاورمیانه»، «غنائیم جنگی»، «چون آب‌ها از آسیاب افتاد...»، «طوفان بر فراز آسیا»، «بازگشت روسیه به خاورمیانه» و «توافق ۱۹۲۲ خاورمیانه». این کتاب همچنین با عنوان «صلح کردند که جنگ بماند؛ جنگونی فروپاشی امپراتوری عثمانی و برآمدن خاورمیانه جدید» در دو مجلد به قلم داود حیدری و مفید علیزاده نیز منتشر شده است. ناشر این ترجمه انتشارات دنیای اقتصاد است.

مسافران احتمالی ناقل ویروس راهی گیلان شدند

با اعلام رفع موانع تردد بین استانی، استان‌های شمالی کشور شاهد ورود مسافران بوده و موجب نگرانی اهالی این استان‌ها از انتقال گسترده‌تر ویروس کرونا توسط مسافران شدند.

اگرچه دو روز پیش سرهنگ امیر طالبی سرپرست پلیس راهور گیلان با اشاره به برداشتن محدودیت تردد بین استانی از اول اردیبهشت گفته بود که این رفع محدودیت‌ها به معنای آغاز مسافرت‌ها از سوی هموطنان نیست؛ اما بسیاری از مردم سفرهای اردیبهشتی خود را با رفتن به سمت استانی مانند گیلان آغاز کردند.طالبا با اشاره به گونه‌اشگر پذیر بودن این استان در تمام ایام سال، گفته بود: در حال حاضر شرایط استان گیلان به گونه‌ای است که پذیرش مسافر تا تمام کامل کرونا ممنوعه، شهروندان و هموطنان عزیز برای حفظ سلامت خود و خانواده‌هایشان از سفر به استان گیلان در حال حاضر خودداری کنند. چرا که از ابتدای اجرای طرح فاصله گذاری اجتماعی ۱۰۰۰ خودرو توقیف و هزار و ۵۰۰ برگه جریمه نیز صادر شده است.اما دیری نگذشت که بی توجه به هشدارها مسافران راهی استان‌های شمالی شدند اما نهایه که بیشتر در این استان‌ها ویلای شخصی داشتند تمایل پیدا کردند که پس از مدتی‌ها سری به ویلاهای خود بزنند و بی توجه به آنکه بسیاری از مراکز گردشگری و هتل‌ها بسته است، خود را به ویلای شخصی برسانند. تا اینکه محمد حسین قربانی نماینده تام‌الاختیار وزیر بهداشت در گیلان از افزایش ورود مسافران به این استان در روزهای گذشته خبر داده و ابراز نگرانی کرده که این مسافرت‌ها موجب خواهد شد تا شمار مبتلایان به ویروس بیشتر شود.نکته دیگر اینکه در این مدت هم سخت گیری‌ها در این استان کم‌تر انجام نمی‌شد و مردم با وسایل نقلیه می‌توانستند بین استان‌ها تردد کنند اما از آنجا که ورود خودروهای شخصی به استان‌ها آزاد شده، این بار مردم به صورت خانوادگی به این شهرها رفته اند.با این وجود باز هم تأکید شده که هتل‌ها و مراکز گردشگری همچنان تعطیل است اما از آنجا که طبیعت گردی در استان‌های شمالی کشور طرفدار زیادی دارد مسافران بی توجه به هشدارها این تصور را دارند که طبیعت گردی خطری برای آنها نخواهد داشت.

پیشهاد برگزاری مجازی نمایشگاه کتاب تهران

یک‌نویسنده می‌گوید برگزاری نمایشگاه کتاب تهران به‌شکل مجازی اگر اتفاقی عالی محسوب نشود، بدون‌شک اتفاقی خوب در سپهر نشر ایران خواهد بود.موضوع برگزاری نشدن نمایشگاه کتاب تهران و نیز تغییر‌شکل برگزاری آن از حالت فیزیکی به مجازی، این‌روزها در فضای مجازی با واکنش‌های زیادی از سوی نویسندگان و ناشران مواجهه شده و هر یک از آنها، به‌شکلی در این‌زمینه راهکار و نظر خود را اعلام می‌کنند، با وجود این‌که کم‌اکان جز اظهارنظری از رئیس خانه کتاب درباره ارائه طرح برگزاری نمایشگاه کتاب تهران به‌صورت مجازی، هنوز درباره چندوچون آن اظهارنظری رسمی بیان نشده، برخی از ناشران و نویسندگان برپایندن نمایشگاه را نیز موضوعی قابل تأمل و حتی مثبت برای جریان نشر ایران می‌دانندعلی چنگیزی نویسنده منتقد و فعال حوزه ادبیات در این زمینه، گفت: با توجه به شرایطی که ویروس کرونا در کشور ایجاد کرده، تصمیم به برگزار نمایشگاه کتاب در سال جاری تصمیم درستی است. همیشه انتقادهایی درباره نمایشگاه کتاب تهران بوده و چه‌سبا آن را فروشگاه‌ی بزرگ خوانده‌اند و ... اما همه بر این‌موضوع اذعان دارند که چرخ نشر کشور و حلقه اتصال بی‌واسطه ناشران با خوانندگان همین‌رویداد فرهنگی مهم است که از قضا هرسال هم مورد توجه بازدیدکنندگان و کتاب‌دوستان قرار می‌گرفت. بنابراین‌نبودنش حتماً مایه خسارت است و باری بیشتر بر دوش ناشران تحمیل می‌کند که مانند سال‌های گذشته در انتظار درآمد حاصله از این‌رویداد فرهنگی نبوده. وی افزود: در این‌شرایط نکته مهم، جایگزین کردن نمایشگاه دیگر به‌جای برگزاری نمایشگاه تهران است و پاسخ به این‌پرسش که چه باید کرد؟ آیا تنها باید منتظر بود؟ قطعاً نه. در شرایطی چنین‌یادیه به اتخاذ ساختارهای منطط و سریع همت گمارد. هیچ‌کدام از ما، آماده این بحران نبودیم، خاصیت بحران، چنین است. اما همین‌خاصیتش باید موجب شود تا با استفاده از توانایی تطبیق، متفاوت عمل کنیم، نه اینکه کاری نکنیم. در این‌شرایط بین اهالی نشر و قلم و اتخاذ سیاست‌های هرروز برای گذر از این بحران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را مسئول بسیج یک‌پاکنش عمومی می‌دانم. باید در مسیر خودمان باقی‌مانیم و بتوانیم با گسترش ارتباطات از پس بحران برآییم، با شجاعت و آرامش خودمان را با شرایط موجود سازگار کنیم. چنگیزی در ادامه گفت: می‌توان مثل نمایشگاه تهران، برای حفظ شان این‌نمایشگاه این‌رویداد مجازی گسترده در سرتاسر ایران را مقامات سیاسی و فرهنگی کشور افتتاح کنند. در این‌بازه زمانی، نشست‌های فرهنگی و هنری کم‌اکان برگزار شود. مردم و مخاطبان حتماً استقبال خواهند کرد. ممکن است عالی نباشد، اما خوب است. بامان نرود، عالی، دشمن کار خوب است. همین‌روز شروع کنیم. البته این‌تها یک پیشنهاد است، می‌شود همفکری کرد و سیاست‌های پخته‌تری اتخاذ کرد که قابلیت اجرایی هم داشته باشد. سریع اما بدون عجله. باید از پس محدودیت‌ها برآییم.